

Publicerad 2012-06-29 14:26 av Maria Zena Viklund

Min neptunska själ

Mina drömmar må segla högt ovan molnen
men aldrig så djupt som i de neptunska vattnen,

Själen när sig på havets djup
långt bort från skrikande måsar.

Nejden har lagt sig till ro,
under sista solglimtarna

Vackert sjunger jorden
om havets önskan
om dig och mig
och allt besjäl

Ty inget väcker min längtan
som havets brus och vågornas kluckande
därunder min hemvist, min drömska boning

Ovan, örnarnas trånande mot solen
vissa sitt mod

Däremellan länken,
den som håller samman
själ och ande förenande
befäster allt levande

Min boning, mitt saliga tempel
förtröstan giv mig

blott det enda

nu

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Maria Zena Viklund med Poeter.se id #16479 innehar upphovsrätten